

Нима други никакъв можеше да допусне, че при толкова сродници от башиното коляно на Комнините, никакога византийският престол щеше да се падне на сина на Андроник Ангел, който бе сродник на Комнините само по майчина линия?

Монах Доситеj дълго шъпна наведен над рамото на Василевса, докато Исак II бавно кимаше с глава.

- Вашият господар дава ли дума, че войските му няма да навредят нищо на градовете, селищата и крепостите, покрай които ще минат? - попита императорът.

- Нашият превисок владетел не само дава дума, ала се задължава да плати до стотинка всички храни, които ще получи през време на пътуването си, като моли да бъде наредено от Константинополската власт, ^{mc} чото из всеки места, покрай които ще минем, да се натрупат припаси за людете и конете, - отвърна графът.

Изведнък Исак Ангел зададе въпрос, който нямаше нищо общо с водения разговор, съжал искаше да забави окончателното си решение.

- Истина ли е, че във вашата страна се е ^{mc} явила ясновидка, която приемала известия от ангелите?

- Аз ходих в Кьовенщайн и с очите си видях чудната девойка - каза маркграфът. - Тя извести, че Ерусалим паднал под властта на Саладина още в същия ден, когато стана поражението на християните. Много по-късно пилигрими донесоха грозната вест на запад...

Очите на Василевсът засветкаха, той цял се развълнува, одеждата му, обсипана със скъпи камъни, изпусна пъстри искри. Той отново зашушука с монаха. Най-сетне попита:

- Друго нещо не пророкува ли момата?

Изненадан, че не получава отговор на въпроса, който го